

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 luty 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Ławnicy: M. R., S. M.

Protokolant: Małgorzata Podkowska

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **T. K.**

przeciwko **Urząd Miasta w P.**

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie

I. przywraca powódkę T. K. do pracy u strony pozwanej w Urzędzie Miasta w P. na poprzednich warunkach,

II. zasądza od strony pozwanej Urzędu Miasta P. na rzecz powódki T. K. kwoty 2819,19 złotych (dwa tysiące osiemset dziewiętnaście złotych 19/100) pod warunkiem podjęcia przez powódkę pracy u strony pozwanej,

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3315,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 510,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka T. K. w pozwie przeciwko Urzędowi Miasta w P. domagała się uznania wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że była zatrudniona u strony pozwanej od 2009 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. W ostatnim okresie powódka pracowała na stanowisku Kierownika Referatu (...) (...) (...). Nie było do jej pracy zastrzeżeń. W dniu 26.04.2012 r. wezwano ją do gabinetu burmistrza i zaproponowano, by napisała podanie o zwolnienie. Wobec odmowy, wręczono jej wypowiedzenie umowy o pracę. Powódka nie zgodziła się z przyczynami wypowiedzenia umowy o pracę i wniosła o przywrócenie do pracy.

W piśmie z dnia 30.09.2013 r. powódka dodatkowo wniosła o zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Strona pozwana Urząd Miasta w P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pisma strona pozwana wskazała, że w dniu 26.04.2013 r. wypowiedziała powódce umowę o pracę uzasadniając to naruszeniem obowiązku dbania o dobro pracodawcy. Powódka bowiem w dniu 24.04.2013 r. przyczyna rozwiązania stosunku na posiedzeniu Komisji ds. Finansów i (...) Rady Miasta P. przy udzielaniu wyjaśnień dotyczących prac związanych z przygotowaniem plany zagospodarowania przestrzennego przedstawiała sytuacje i możliwości podejmowania działań inwestycyjnych sprzecznie ze stanowiskiem urzędu – pracodawcy, m.in. wspierała swoją wypowiedzią i działaniem radnych zainteresowanych przeciwstawieniu się planom Gminy P. w zakresie umożliwienia inwestycji budowlanych na terenie

miasta. Takie postępowanie naraziło pozwaną na niekorzystne postępowanie po stronie Radnych i w rezultacie przyjęcie zamiaru blokowanie dalszego rozwoju miasta ograniczenie zabudowy do niezbędnego minimum sprzeczne z możliwościami i interesem gminy miejskiej P. oraz sprzecznie z wolą pracodawcy, choć wola ta była powódce znana i wyrażona jasno i konkretnie. Poprzez takie działanie pracodawca stracił do powódki zaufanie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka T. K. była zatrudniona w Urzędzie Miasta w P. od 14.01.2009 r. na podstawie umowy na czas nieokreślony, ostatnio na stanowisku Kierownika Referatu (...)(...)(...).

dowód: umowa o pracę z dnia 14.01.2009 r. k. 11 cz. B akt osobowych

Do pracy powódki strona pozwana nie miała zastrzeżeń. W dniu 26.04.2013 r. strona pozwana wypowiedziała powódce umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, wskazując jako przyczynę rozwiązania stosunku pracy naruszenie obowiązku dbałości o dobro pracodawcy poprzez popieranie i ukierunkowywanie swych działań oraz działań innych osób (podpowiadanie radnym sposobu formułowania pism oraz różnego rodzaju wniosków, które stanowią uzasadnienie do odrzucenia wskazania terenów z przeznaczeniem pod zabudowę przy opracowywaniu planu przestrzennego zagospodarowania) zmierzających m.in. do pogorszenia kondycji finansowej gminy miejskiej P.. Pracodawca w okresie od 29.04. do 31.05.2013 r. udzielił powódce zaległego urlopu wypoczynkowego, natomiast w pozostałym okresie zwolnił powódkę z obowiązku świadczenia pracy.

dowód: wypowiedzenie umowy o pracę k. 1 cz. C a.o.

Powódka w dniu 24.04.2013 r. na zaproszenie Przewodniczącego Komisji ds. Finansów i (...) Rady Miasta P. brała udział w posiedzeniu tej Komisji. Zadaniem powódki podczas pracy Komisji było przedstawienie do projektu uchwały dotyczącej zmiany studium uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego. Działania w tym przedmiocie zostały podjęte na wniosek inwestora zainteresowanego budową kompleksu sportowego przy ul. (...) w P. złożony w 2010 r. Podczas posiedzenia Komisji powódka przedstawiła uzasadnienie projektu tej uchwały oraz odpowiadała na pytania członków komisji. Komisja pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

dowód: zeznania świadka A. K. k. 46

zeznania świadka W. K. k. 47

zapis na płycie CD k. 18

Zarządzeniem Burmistrza Miasta P. z dnia 15.11.2013 r. został wprowadzony w Urzędzie Miasta w P. nowy regulamin organizacyjny. W nowym regulaminie brak już stanowiska, na którym była zatrudniona powódka. W wyniku wprowadzenia tych zmian usunięte zostało tylko stanowisko powódki.

dowód: zarządzenie nr 87 z dnia 15.11.2013 r. k. 41-42

zeznania przedstawiciela strony pozwanej Burmistrza W. R.
k. 51-52

Wynagrodzenie powódki T. K. wynosiło 2.819,31 zł.

dowód: zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia k. 17

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka swoje roszczenie oparła na treści art. 45 § 1 kp, który stanowi, że razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu. Art. 30 § 4 kp stanowi, że oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nie określony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy. Naruszeniem art. 30 § 4 k.p. jest brak wskazania przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę, ujęcie jej w sposób zbyt ogólnikowy, a także podanie innej przyczyny niż uzasadniająca rozwiązanie umowy o pracę, a więc wskazanie przyczyny "nierzeczywistej" (wyr. SN z 07.04.1999 r., I PKN 645/98, OSNAPiUS 2000/11/420; wyr. SN z 13.04.1999 r., I PKN 4/99, OSNAPiUS 2000/12/461). Naruszenie art. 30 § 4 k.p. może polegać również na pozornym czy niewystarczająco jasnym wskazaniu przyczyny wypowiedzenia. Kwestia dostatecznie konkretnego i zrozumiałego dla pracownika wskazania przyczyny jest podlegającą ustaleniu okolicznością faktyczną (wyr. SN z 19.01.2000 r., I PKN 481/99, OSNAPiUS 2001/11/373).

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się zatem do zbadania przyczyny rozwiązania łączącej strony umowy o pracę, przy czym zauważyć należało, że sam materiał dowodowy nie był praktycznie przez strony kwestionowany.

W ocenie Sądu, wskazana w wypowiedzeniu przyczyna nie uzasadniała rozwiązania stosunku pracy. Wprawdzie umowa o pracę jest umową cywilnoprawną i jak każda taka umowa podlega zasadzie swobody umów, lecz z uwagi na jej specyficzny charakter występują w przypadku takich umów liczne ograniczenia, sprowadzające się m.in. do tego, że zasadność rozwiązania takich umów podlega szczególnej kontroli sądowej. Analizując wskazane przez stronę pozwaną w wypowiedzeniu przyczyny stwierdzić należało, że one pozorne.

Zarzut pracodawcy względem powódki sprowadzał się do jej zachowania podczas posiedzenia Komisji ds. Finansów i (...) Rady Miasta P. w dniu 24.04.2013 r. Podczas posiedzenia Komisji powódka przedstawiła uzasadnienie uchwały w sprawie zmian zagospodarowania studium. Udzielała odpowiedzi także na pytania członków komisji. Jej zadaniem było rzetelne udzielenie pomocy radnym w podjęciu decyzji co do wnioskowanej uchwały. Osoby zasiadające w komisjach często nie posiadają wiedzy niezbędnej do podejmowania opinii. Dlatego konieczne jest przedstawianie wyczerpującej informacji na temat opiniowanych uchwał członkom komisji, tak aby z przekonaniem mogli je opiniować. Nie chodzi o to, by były one wyrazem określonych poglądów politycznych, ale by stanowiły one pomoc w podejmowaniu racjonalnych decyzji przez członków komisji. Podkreślić należy, że ewentualne konsekwencje błędnych decyzji ponosić będzie ogół członków gminy. Podział władz na wykonawczą i ustawodawczą ma służyć większej kontroli w podejmowaniu istotnych dla danej społeczności decyzji. W wyniku udziału powódki w pracach komisji pozytywnie zaopiniowano projekt uchwały o zmianie studium zagospodarowania przestrzennego. Sąd zapoznając się z treścią nagrań z posiedzenia komisji w zakresie wnioskowanym przez strony, nie dopatrywał się w nich żadnego nagannego zachowania powódki. Wobec powyższego wnioski strony pozwanej co do naruszenia obowiązku powódki dbałości o dobro pracodawcy poprzez popieranie i ukierunkowywanie swych działań oraz działań innych osób zmierzających do pogorszenia kondycji finansowej gminy są, zdaniem Sądu, nieuprawnione.

Tym samym przyczyna wypowiedzenia powódce umowy o pracę była, w ocenie Sądu Rejonowego, nierzeczywista i nie uzasadniała rozwiązania stosunku pracy z powodem. Wobec powyższego na podstawie art. 45 kp należało przywrócić powódkę do pracy u strony pozwanej na tych samych warunkach.

Sąd Rejonowy nie zgodził się ze stanowiskiem strony pozwanej, że zmiany organizacyjne przeprowadzone u niej w 2013 r. uniemożliwiają przywrócenie powódki do pracy na poprzednich warunkach. W efekcie tych zmian tylko stanowisko powódki zostało zlikwidowane. Sąd nie mógł się oprzeć wrażeniu, że przeprowadzenie tych zmian w trakcie postępowania sądowego w związku ze sporem z powódką i redukcja zatrudnienia tylko o jej etat pozostają ze sobą w ścisłej zależności. Dodać należy, że strona pozwana jednocześnie przeprowadziła w toku postępowania nabór na stanowisko w znacznej części pokrywające się merytorycznie z zakresem obowiązków powódki. Wobec powyższego

Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że istnieją przeszkody do przywrócenia powódki do pracy na poprzednich warunkach.

Sąd Rejonowy w oparciu o treść art. 47 kpc zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem podjęcia przez powoda pracy w terminie 7 dni (pkt II wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 98 kpc.